

Bilag 10.

Socialministeriet.

København, den 2. Juni 1932.

Under Henviisning til Indenrigsministeriets Skrivelse af 2. d. M. angaaende Spørgsmaalet om et nærmere angivet Ændringsforslag til Forslaget angaaende Lov om Udøvelse af Lægegerning, ifølge hvilket Ændringsforslag der skulde gives Lægmænd, der udøver Lægegerning, en begrænset Adgang til at yde Lægehjælp til Medlemmer af statsanerkendte Sygekasser, fremsender Socialministeriet hermed en fra Direktoratet for Sygekassevæsenet indhentet Erklæring af 2. d. M., til hvilken man skal henvise.

Socialministeriet finder derhos Anledning til at udtale, at man principielt maa finde det urigtigt, at det tillades de af det offentlige understøttede Sygekasser at anvende Midler til Betaling af Lægehjælp ydet af Personer, der savner lægelig Uddannelse. Men selv bortset herfra maa Ministeriet formene, at Hensynet til Sygeforsikringsordningen i sin Helhed — saaledes som denne i Tidens Løb har taget en hele Samfundet omspændende fast Form gennem ideelt Initiativ og betydelig Offervillie fra den ubemidlede Befolkning og gennem et nøje Samarbejde med Lægerne — maa føre til, at der ikke paaføres denne Organisme det Risikomoment, der vilde ligge i at lade uuddannede Personer faa Indpas — selv i begrænset Form — i Systemet. Ud fra disse Betragtninger, og naar yderligere henses til, at Sygekassebestyrelserne ikke vil være i Stand til at udøve den skarpe Kontrol, som i hvert Fald maatte være en Forudsætning for den foreslaaede Ordning, maa Socialministeriet bestemt fraraade, at det stillede Ændringsforslag gennemføres. Endelig bemærkes, at hvis man indenfor denne meget vigtige Gren af Sociallovgivningens Organer aabnede for Adgangen til at benytte uuddannede Personer, vilde det være meget vanskeligt at modstaa det tilsvarende Pres paa andre Omraader, og de økonomiske Konsekvenser heraf vilde kunne blive ganske uoverskuelige.

Steincke.

H. de Jonquières.

Indenrigsministeriet.